

Dosarul nr. 2rac-201/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Dubceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Bălți

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „CET-Nord” împotriva Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderii Municipale „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Primăria municipiului Bălți, admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, casată parțial hotărârea din 5 februarie 2021 a Judecătoria Bălți sediul central și emisă în latura dată o nouă hotărâre

constată:

La 17 septembrie 2020, SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, asupra bunului imobil situat în mun. XXXXX bd. XXXXX ap. XX, dreptul de proprietate nu a fost solicitat.

La 7 noiembrie 2005, prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 8/9 din 27 octombrie 2005 (21175-1/05), imobilul menționat a fost transmis cu dreptul de folosință lui Mihail Vivdici, care potrivit informației obținute de la Serviciul Stare civilă a decedat la XXXXX.

Prin decizia nr. 6/33 din 5 mai 2011 a Consiliului municipal Bălți, a fost transmis ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” bunuri imobile cu drept de gestiune a fondului locativ al mun. Bălți, inclusiv imobilul din mun. XXXXX bd. XXXXX ap. XX, adică locul de consum vizat în acțiune.

Fiind proprietarul și gestionarul imobilului menționat, pârâții au acceptat tacit serviciile acordate de SA „CET-Nord”.

A precizat că potrivit informației cu privire la calculul pentru energia termică și achitarea lor, pentru perioada 1 octombrie 2017 – 9 aprilie 2020, pentru apartamentul nominalizat s-a format o datorie la energia termică în sumă de 11 843,65 de lei.

La fel, a comunicat reclamanta că a intervenit în mod amiabil conform prevederilor legale și a principiului bunei credințe față de pârâți pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă și la 20 februarie 2020 a expediat pretenții cu solicitarea de a achita datoria în termen de 7 zile, la care pârâții nu au efectuat acțiuni în vederea stingerii datoriei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 39, 94, 166, 182⁵, 238-241, 242, 243, 276² CPC, art. 9, 775, 776, 858, 875 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, pct. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei în sumă de 11 843,65 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 355,80 de lei cu titlu de taxa de stat, achitată la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea din 5 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți sediul central, a fost admisă acțiunea integral.

Au fost încasate, în mod solidar, de la Primăria municipiului Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în beneficiul SA „CET-Nord” datoria pentru energia termică în mărime de 11 843,65 de lei și cheltuielile de judecată legate de plata taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 355,65 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că chiriașul principal al apartamentului în litigiu care a dispus de dreptul de folosință a bunului imobil în litigiu în baza deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 8/9 din 27 octombrie 2005 (21175-1/05), Mihail Vivdici a decedat.

Astfel, apartamentul nr. XX din bd. XXXXX mun. XXXXX nu a fost repartizat unui alt chiriaș în urma decesului lui Mihail Vivdici, prin urmare, atât Primăria municipiului Bălți, cât și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” care este gestionarul fondului locativ, pentru perioada după decesul fostului chiriaș Mihail Vidvici, au obligațiunea de a achita contravaloare serviciilor prestate de agentul termic.

Reieșind din prevederile art. 2006 alin. (4) Cod civil, prima instanță a conchis că Primăria municipiului Bălți, prin intermediul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, sunt obligate să ia măsuri împotriva riscului de producere a prejudiciului cauzat întreprinderii SA „CET-Nord”, ca urmare a furnizării energiei termice în locuința socială nominalizată, ce nu a fost transmisă în chirie.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Primăria municipiului Bălți, admis apelul declarat de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, casată parțial hotărârea din 5 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți sediul central în latura încasării în mod solidar de la ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei pentru energia termică și

a cheltuielilor de judecată, cu emiterea în latura dată a unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă acțiunea SA „CET-Nord” împotriva ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” privind încasarea în mod solidar a datoriei pentru energia termică și a cheltuielilor de judecată.

În latura încasării de la Primăria municipiului Bălți în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei pentru energia termică și a cheltuielilor de judecată, hotărârea a fost menținută.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat neîntemeiate pretențiile SA „CET-Nord” față de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, or prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 6/33 din 5 mai 2011, a fost stabilit că „consiliul municipal transmite întreprinderii municipale cu drept de gestiune economică, proprietatea municipală care nu se include în capitalul statuar (...) inclusiv fondului locativ”.

Astfel, în temeiul deciziei sus menționate, ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” are atribuții de gestiune economică a proprietății municipale în componența căreia intră deservirea tehnică a blocurilor locative, dar nu și deținerea în posesie și folosință a apartamentelor municipale, motiv din care instanța de apel a conchis că acest pârât nu a beneficiat de serviciile SA „CET-Nord” livrate apartamentului nr. XX din bd. XXXXX mun. XXXXX.

Totodată, având în vedere prevederile art. 25 alin. (1), (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, instanța de apel a evidențiat că sunt nefondate și contrare prevederilor legale argumentele invocate de Primăria municipiului Bălți precum că nu trebuie să achite pentru energie termică, deoarece nu există un contract încheiat cu furnizorul, căruia nu i s-a cerut prestarea a astfel de servicii.

La 1 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Primăria municipiului Bălți a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cerințelor privind încasarea datoriei de la Primăria municipiului Bălți.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu concluzia instanței de apel precum că nu poate fi încasată datoria de la ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, din motiv că fondul locativ este transmis întreprinderii în gestiune economică și nu în posesie și folosință.

A considerat această concluzie a instanței una eronată, deoarece gestiunea economică efectuată de către întreprinderea municipală anume prevede posesia și folosința fondului locativ. Or, autoritățile publice locale au transmis întreprinderii municipale în gestiunea economică fondul locativ împreună cu toată documentația, arhiva etc.

Astfel, autoritățile publice locale, în calitate de proprietar, emit decizii de repartizare, transmitere apartamentelor etc. la propunerea întreprinderii municipale și toată evidența inclusiv și lista persoanelor pentru îmbunătățirea condițiilor de trai se duce de către întreprinderea municipală.

Instanța de apel absolut neîntemeiat a casat hotărârea primei instanțe bazându-se pe presupuneri personale, iar decizia de a încasa de la Primăria municipiului Bălți datoria pentru energia termică contravine prevederilor art. 776 Cod civil.

SA „CET-Nord” nu a prezentat niciun contract încheiat cu Primăria municipiului Bălți în baza căruia ar fi luat naștere obligația Primăriei municipiului Bălți de a achita costul energiei termice livrate și nici nu a făcut trimitere la vreun fapt ilicit (delict) și orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii în baza căruia ar fi luat naștere această obligație.

În conformitate cu legislația în vigoare, toate chestiunile legate de achitarea datoriilor pentru prestarea serviciului de alimentare cu energie termică în fondul municipal de locuințe urmează a fi soluționate între furnizorii și consumatorii serviciului respectiv și, după caz, gestionarul fondului locativ municipal în baza contractelor încheiate între aceștia.

Faptul că autoritățile administrației publice locale au calitatea de proprietar al fondului locativ municipal nu poate servi ca temei de încasare a datoriilor pentru energia termică atât timp cât acest fond locativ se deservește și se gestionează de întreprinderea municipală, deoarece autoritățile publice locale nu au posibilitatea de a efectua controlul sau să monitorizeze efectuarea plăților serviciilor comunale inclusiv și energia termică.

Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 (în special în art. 2) nu există noțiunea de proprietar al fondului locativ ca subiect al relațiilor de livrare, consum și achitare a energiei termice, aici fiind specificați așa subiecți ca: operator, consumator, intermediar la decontări, gestionar al fondului locativ.

Acest lucru se confirmă și prin faptul că în fondul locativ municipal contractele de livrare a energiei termice sunt încheiate de SA „CET-Nord” (în calitate de operator) cu locatarii (chiriașii) spațiilor locative sau nelocative (în calitate de consumatori).

La 13 iulie 2021, în adresa SA „CET-Nord” și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Primăria municipiului Bălți, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 135), fiind recepționată de către SA „CET-Nord” la și ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” la 19 iulie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 137-138).

La 23 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „CET-Nord” a depus referință la recursul declarat de către Primăria municipiului Bălți, solicitând respingerea acestuia ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 1 iulie 2021 împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria municipiului Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria municipiului Bălți, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Primăria municipiului Bălți urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria municipiului Bălți.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh